

1882-01-07

þý — ½ ® Ä ð Å š í À Á ð Å ° ± Ä ¬ Ä ð ½ “ -
þý A l b e r t G o u d r y : (Ä Å ½ - Ç µ ¹ ± µ ⁰
þý Å Á ð · ³ ð í ¼ µ ½ ð Å Æ í » » ð Å)

þý • Å µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ï Å ì ³ Å ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

þý • Å Å Å ² ¹ ¬ ' ð Å , ! Å ± ³ ⁰ ð í ' .

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7647>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμιά

Κύπρος → Γαλλία
 Albert Goudry
 Επιβιβασμό Ν. Φραγκούδη
 κολοθή
 πενταβία
 κερινά
 Αγριοχίλιος
 πλαφός
 προσέντα
 παρκανά

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
 κατά τὸν Γάλλον ALBERT
 GOUDRY
 (Μετάφραστις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ Ν.
 ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

(Συνέχεια εκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Η Κύπρος ἀνεκτίσατο τὴν εὐημερίαν
 αὗτῆς κατὰ τοῦ Μεσαίωνα. Ἐπὶ τῶν Στάυ
 ροφυριῶν; ὅτε Ριχάρδος ὁ Λεοντόθυμος
 κατετρόπωσεν Ἰσαὰκ τὸν Κομιητὸν, καὶ
 οἱ οἰκισμοὶ τῆς ἥπατος, ἐσχε μινῶδεν ποσὸν
 καθημάτων, ἀγγειων γεγλυμμέρων ἢ πο
 λυτίων ὅπλων. Ἡ φαντασία τῶν συγ
 χρόνων, λέγει ὁ Κος Μᾶς Λατρί, δὲν εἴ
 ναται γὰ τοῦτο ἔφαμιλλον πρὸς τοὺς ἐκ
 χρυσοῦ ἢ πολυτίμων λίθων σωροὺς ἐκεί
 τούς ἢ τὸν τοῦ Κροίσου Σησαντών. Οἱ
 Ναῖται, οἱ Γάλλοι, ἢ Ἐνετοὶ ἡρξαν τῆς
 Κύπρου ἀλληλοδιαδόχως. Αἱ Φανατῶν
 μεσαίωνιν μυητίων φαινοῦται εἰσέτι ὁ
 πύργος τῆς Καμανδαρίτης τῶν Ναῖτῶν
 ἢ Κολόστιον, ο ὄπος ἢ ἡ αἰθουσα τῶν
 Ἰπποτῶν τῆς Δευκασίαν, τὸ ἡγουμενεῖον
 τοῦ Λαππαΐς, τὰ τρία μέγαρα τῆς Καπά
 ρας, τῆς Βασιλίσσης ἢ τοῦ θεοῦ τοῦ
 Ἐρωτοῦ [Dieu—d' amour], ἐπὶ τῆς
 ἀκρωτητικῆς τῶν ὁρέων τῆς Κυρηνείας, φαι
 νόμενα ὡσὲν μετέωρα ἐν τῷ αἰθέρι. Ἡ
 Ἀρμόχωτος ἢν ὁ πολεμικὸς τῶν Ἐνετῶν
 λιμῆν, ἢ τὰ περιβαλλόμενα ὑπὸ βαθεῖων
 τάφρων τύχῃ της, οἱ γοτθικούτης ὁβελί^{της}
 σκοι, συριμειγμένοι μετὰ τῶν ἀναρίθμων
 φυιτίκων, τὰ λιέφανα τῶν ἀψίων, τῶν πε
 ριτηλίων ἢ θολωτῶν παραθύρων ἀποτε
 λούσιν ἐν τῶν Σαυμασίων τῆς ἀνατολῆς.
 Επειδὴ τῆς νῆσου ἡ εὐημερία διῆγκεσεν
 ἐπὶ αἰώνας δια μέσου επαντων περιπετετε^{της}
 ἢν ταῖς κυβερνηστεστ, μὲν ὅλους τοὺς
 πόλεμους, τοὺς λιμούς, τοὺς σιεσμοὺς,

ἀναμφισβόλως ἐξηρτήθη ἐκ τοῦ ἑδάφους
αὐτού, διότι τὸ ἑδάφος τυγχάνει ἡ μουα
δικὴ πηγὴ τῶν θησαυρῶν, ἥτις ἀψηφί-
ζει τὴν κατεξοεπτικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἢ
τοῦ χρόνου, ἵσχυν· ἡ μελέτη τῶν φυσι-
κῶν τῆς μησού προἰοῖτων χρονιγῆσει ἡ
μιν τὴν απόδεξιν.

Τὴν σημερινήν Μουσουλμανικόν ζυγός
βασινεῖ τὴν Κυπρον, μιτά τῆς ευημερίας
ψηστού, ἡ ευημερία. Εν τούτοις εἶναι
ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ ἑδάφος τῶν πε-
δίων διετήρησεν ὑπερβάλλονταν γονιμό-
τητα· ἡ μέταξα τῆς Πάφου, ὁ οίνος τῆς
Κομανδαρίας, κέκτηται εἰσέτι δικαίαν
φήμην, ἢ ἔαν τις ἀναλογίσῃ τὸ ἀραιὸν ἢ
τὸ υωθρὸν τῶν κατοίκων, θέλει ἀπορήσει
ἐπὶ τῷ ἀξίᾳ τῶν προιόντων. Ή. Κύπρους,
ἥτις ἄλλοτε, καθ' ἄ λέγεται, περιεῖχε
τρία ἐκτομμύρια κατοίκων, σήμερον δὲν
λογίζει. οὔτε διακοσίας[;] χιλιάδας, ὡν
τὰ δύο τρίτα χριτιανοὶ ἢ τὸ ἐν τρίτον
Οδωμανί, διοικεῖται δὲ ὑφ' ἑνὸς Πασ-
σᾶ.

Η Λάριαξ ὑπῆρξε τὸ κέντρον τῶν α-
ναζητήσιών μου ἢ ἡ μόνη πόλις ἢ παρέ
χουσα ὄντειν εἰς Εύρωπαῖον. Κατὰ τὰς
ἐκδρομιάς μου, ὁ Χριεόδονλος, νοήμων
καθὸ Ελλην, ἐχρησίμευε ἡμῖν ὡς ὑδη
γὸς, ὁ δὲ Μουταφᾶς, ρωθρὸς ὡς οἱ
Τούρκοι, ἐξήσκει τὴν λειτουργίαν τιμητι-
τικοῦ φρουροῦ οἱ ἀγωγιάται ὡδίγουν
τὰς ἡμιόνους φερούστας κιβώτια προω-
ρισμένα διὰ τὰς ἐπίσημονικὰς ἡμῶν συλ-
λογάς. Ήρχόμεθα τοῦ δρόμου πρὸ τῆς
ηοῦς, ἢ πρὸ τῆς μεσημβρίας κατελύουεν
ὑπὸ σκιάν. Ή μεσημερία ἐν τοῖς ἄγροῖς
τῆς ἀνατολῆς εἶναι ὥρα ἐξίσου γαλήνιος

καθ' ἄπερ τὸ μεσομένκτιον ἀνθρωποι ἢ
κτήνη εἰσὶ βυζισμέναι εἰς ὑπνον τὰ πτη
νὰ πανουσι κελαδοῦμτα, ἢ αὐτὰ τὰ ἄνθη
κύπτονται ἐπὶ τοῦ κάλυκος οἰονεῖν ἥντε-
λεα. Εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ κυαγοῦν ἐπὶ τῆς
γῆς, τὰ πάντα ἡλιόβλητα. Οὐδαμῶς εἰ-
χον τὸν καιρὸν νὰ μετάσχω τῆς καθολί-
κῆς ταῦτης ὑπιώσεως τῆς φύσεως. συνή-
γειρον τὰ ὄντικὰ γειναλογικοῦ χάρτου ἢ
ἐτέρους ἀγροτικοῦ τῆς ἥντεων. Επισημεί-
οντα τοὺς συλλεγέντας λίθους, εξηρατιον
τὰς βοτάνας πρὸς σχηματισμὸν έστπνο
λογιοῦ ἐνίστε διηνθέτουν τὰς δηρὰς τῶν
ζώων, ἄπερ εἰχον φονεύσται οἱ συνοδίται
μουν. Περὶ τὰς τρεῖς ὥρας, η φύσις ἀφυ-
πνεῖ, ἐντομά τινα, καναβαῖνονταιν, ἐπὶ τοῦ
σιλέχους· τῶν φυτῶν οἱ ἀγαγιάται ἀνοί-
γουσι τοὺς ὄφθαλμον. "Εμπρὸς, Χρι-
τόδουλε, Μουσαφᾶ, ὁ ἡλιος κατιβαίνει,
ἡ πορεία ἔται ἡδυτέρα" ἢ ἀναλαμβάνο-
μεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν. Συνεχῶς ἀφιππεύο-
μεν τοῦτο μὲν ὥστε σημειώσω τὴν καυπι-
λότητα βουνοῦ τινός, τοῦτο δὲ χάριν βο-
τάνης τινὸς ἡ ἐντόμιον. Ήρέμια ὁ ἡλιος
κατήρχετο τὰ περιὰ ἡρχούντο κελαδοῦν
τα· ἦν τιγμὴ ψυχαγωγίας· τὰ τήθη ἡ-
μῶν διεξέλλοντα, οἱ ἀγαγιάται ἥδον
διέ όρον φῶνης πολειάν τινα ἐπιψθόν,
ἢ αὐταὶ αἱ ήμίονοι ἐξεδήλουν τὴν εὐχα-
ρίσησιν αὐτῶν, κινοῦσαι τὰ μακρὰ ὄγα.
Διὰ τὰ κατασκηνωθῶμεν; ἔδει, νὰ ἀγευρί-
σκετο πηγὴ τις ὁ Μουσαφᾶς σοβαρό
τῷ βηματι, μετέβανε νὰ μεταφέρῃ ὅδωρ,

νὰ ποιήσῃ τοὺς ἀγρισμούς τὸν· καὶ νὰ σρά-
φῃ τρόδος τὴν· Μέκκαν· οἱ ἀγωγιάται· διώρ
θουν· τὰ τῆς σκηνῆς· ὁ Χριταδούλος· ἀν-
κάλυπτε τοὺς ξηρούς· κλάδοις· δινδρῶν
ρητᾶδῶν· οὐδὲ δι' αὐτῶν· ἡμαπτε· πυράν,
σπῶν· ὀπτῆσῃ ψοῦν· ὅποια· ηδονὴ· νὰ πλά-
ναται· τὶς οὔτωσι· εν· ταῖς· ξρύμοις· πόρρω
τοῦ· θορύβου· τῶν· πόλεων· ὑπὸ τὸ· μόρον
βλέμμα· τοῦ· Θεοῦ·

[επιται συνέχεια.]

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
ΕΦΗΜ: ...Φίδεα.....ΗΜΕΡ. 26/7.1.1882